

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ของนักศึกษาวิทยาลัยเซาร์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร
Motivation Study of a Master's Degree in Business Administration Program
for Southeast Bangkok College Students Bangna District, Bangkok

พิชญา เกษรคำ
สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Pitchaya Kesorncam
E-mail: pitchaya_somtum@hotmail.com
Department of Marketing, Faculty of Business Administration,
Ramkhamhaeng University,
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาวิทยาลัยเซาร์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาวิทยาลัยเซาร์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับตำแหน่งงานและรายได้ต่อเดือน 3) เพื่อหาแนวทางในการวางแผนงาน การกำหนดนโยบาย และการดำเนินการบริหารระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยเซาร์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยเซาร์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 4 จำนวน 294 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ การทดสอบ t-test แบบสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเซาร์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 4 มีลักษณะส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับตำแหน่งงาน และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ทำให้แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : แรงจูงใจ; ปริญาโท; วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

Abstract

The Objective of this research study 1) To study the motivation to study for a master's degree. Master of Business Administration Program for Students of Southeast Bangkok College, Bangna District, Bangkok 2) To study the motivation to study for a master's degree. Master of Business Administration Program for students of Southeast Bangkok College, Bangna District, Bangkok, classified by gender, age, status, position level, and monthly income. 3) to find ways to plan the event Policy formulation And the implementation of the Master of Business Administration Program. Southeast Bangkok College, Bangna District, Bangkok.

The sample group used in this research was 294 students of Southeast Bangkok College, Bangna District, Bangkok, Year 4, using questionnaires as a tool to collect statistical data for data analysis, namely frequency, percentage, mean and Standard deviation Statistical hypothesis testing One-Way ANOVA t-test, if differences are found, are compared individually. Using LSD method.

The results of hypothesis testing showed that 4th year students of Southeast Bangkok College, Bangna District, Bangkok, were classified by gender, age, status, position level. And monthly income is different, making the motivation for pursuing a Master's degree in MBA is no different.

Keywords: Motivation; Master's Degree; Southeast Bangkok College

บทนำ

การศึกษาถือเป็นการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งในปัจจุบันด้วยสภาวะสังคมและเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันกันอย่างสูง ทำให้ปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการ นักเรียน นักศึกษาหันมาสนใจการศึกษามากขึ้น มีความกระตือรือร้นพยายามหาทางศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ ความชำนาญ เพื่อใช้ดำรงชีวิตในช่วงวัยทำงานในการเลือกงาน เลือกอาชีพ เลือกตำแหน่งที่เหมาะสมสามารถใช้ความรู้ที่ได้ศึกษามาประกอบอาชีพโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรายได้ที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนการได้รับการยอมรับจากสังคม จากเพื่อน จากครอบครัว ชุมชน ในปัจจุบันตลาดแรงงานมีการแข่งขันค่อนข้างสูง

สถาบันการศึกษาจึงมีความสำคัญในการพัฒนาบุคลากร ต้องมีการปรับตัวเองให้เป็นสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพและยกมาตรฐานการเรียนการสอนให้เป็นที่ยอมรับและยังต้องตอบสนองความต้องการของผู้เรียน โดยจัดให้มีการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเพื่อเปิดโอกาสให้กับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอกหรือที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 ได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบัน ทำให้ประเทศไทยได้มุ่งสู่การพัฒนาตนเองให้เป็นไทยแลนด์ 4.0 วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอกได้เริ่มจัดการศึกษาระดับปริญญาโทในปีการศึกษา 2545 โดยมีบัณฑิตวิทยาลัยรับผิดชอบ ปัจจุบันในปี พ.ศ.2563 จำนวนผู้สมัครศึกษาต่อระดับปริญญาโท ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และยังไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับสาเหตุที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอกซึ่งตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของนักศึกษาที่มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่จะทราบว่านักศึกษาเหล่านั้นมีแรงจูงใจอย่างไรในการเลือกศึกษาต่อ และมีปัจจัยใดที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับตำแหน่งงาน และรายได้ต่อเดือน
3. เพื่อหาแนวทางในการวางแผนงาน การกำหนดนโยบาย และการดำเนินการบริหารระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 4 จำนวน 1,116 คน (ข้อมูลอ้างอิงจาก เรวดี วงค์เดอริ สำนักทะเบียนและประมวลผล วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 294 คน
2. ด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยมุ่งวิจัยด้านแรงจูงใจใน

การศึกษาต่อทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ด้านการยอมรับในสังคม และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและหลักสูตรการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับตำแหน่งงาน และรายได้ต่อเดือน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ด้านการยอมรับในสังคม และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและหลักสูตรการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อทราบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อทราบแนวทางในการวางแผนงาน การกำหนดนโยบาย และการดำเนินการบริหารระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

บททวนวรรณกรรม

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจำแนกแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านการพัฒนาตนเอง

Boydell, 1985 อังโน เกศรินทร์ วิริยะอาภรณ์, (2545) ด้านการพัฒนาตนเอง หมายถึง การที่บุคคลมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ให้มีความรู้ ความสามารถมากขึ้น เพื่อเพิ่มทักษะ ความรู้ ความชำนาญในหน้าที่การทำงาน หรือสายงานที่รับผิดชอบ ซึ่งนอกจากจะพัฒนาด้านทักษะความรู้ ความสามารถและความชำนาญแล้ว ยังต้องมีภาวะวิสัยทัศน์ การคิดวิเคราะห์การพัฒนาตนเองทางด้านทักษะทางอารมณ์ มีความอดทน มีความรับผิดชอบสูง และมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน

Stephen Forrer (2009) อ้างใน วรางคณา ชูเชิดรัตน์, (2557) กล่าวว่า ความหมายของการวางแผนพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพ หมายถึง กระบวนการพื้นฐานที่สร้างความรู้ ความสามารถที่ตอบสนองต่อองค์กร ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เพื่อกระตุ้นให้พนักงานมีการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์หนึ่งในแผนธุรกิจขององค์กร เพื่อให้ผลตอบแทนการเติบโต ก้าวหน้าในอาชีพ ตำแหน่งและผลตอบแทนที่สูงขึ้น

วรางคณา ชูเชิดรัตน์ (2557) ให้ความหมายของความก้าวหน้าในตำแหน่งงานหมายถึงการเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่เพื่อทำให้เกิดความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน เช่นการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งการขึ้นเงินเดือนหรือการเปลี่ยนสายงานใหม่โดยได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมทักษะความรู้จากการฝึกอบรมการศึกษาดูงาน หรือแม้กระทั่งการศึกษาต่อซึ่งทั้งหมดนี้นำไปสู่การประสบความสำเร็จในชีวิต

Sochipan Chantasuwanno and Sineenat Sunsungnern (2011) พบว่านักศึกษาที่ตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตร MBA เพราะต้องการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถเพื่อยกระดับหน้าที่การงานและเพิ่มเงินเดือนเพื่อการเปลี่ยนอาชีพเลื่อนตำแหน่ง

ด้านการยอมรับในสังคม

สุกัญญา จันทรมณี (2557) กล่าวไว้ว่า จากทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ความต้องการทางด้านสังคม ความต้องการด้านเกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการความสำเร็จสูงสุดในชีวิต มนุษย์ทุกคนต้องการความรัก ความผูกพัน ต้องการรู้สึกว่าคุณค่ามีประโยชน์และมีคุณค่า มีตำแหน่งในหน้าที่การงาน ชื่อเสียงเกียรติยศ และการยอมรับนับถือ การเห็นคุณค่าในตนเอง นับถือตนเองและนอกจากตัวเองแล้วยังต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่นด้วยว่าคุณค่า เป็นคนดี คนเก่งในสายตาของผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน

Fulbright, New Zealand (2003) อ้างใน อรุณทวดี พัฒนิบูลย์, 2551 อ้างในกิตติยาเพชรดี, (2559) สรุปได้ว่าเหตุผลใจในการศึกษาต่อของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้นและยังมีการนำความรู้ไปปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมต้องการให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและให้มีความก้าวหน้าทั้งด้านหน้าที่การงานและในด้านเศรษฐกิจ

อาภรณ์ เชี่ยวชาญเกษตร (2551) สรุปได้ว่าเหตุผลใจด้านสังคมเป็นสาเหตุสำคัญที่ผู้ศึกษาต้องการมีเกียรติยศและชื่อเสียงต้องการยอมรับตลอดจนสามารถสร้างความมั่นใจในการเข้าสังคมเหล่านี้ล้วนเป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลตัดสินใจในการเข้าศึกษา

ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและหลักสูตรการศึกษา

นงคัลักษณ์ โชติวิทย์ธานินทร์ อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ และพันธ์ศักดิ์ พลสารมัย (2560) กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของชื่อเสียงสถาบันอุดมศึกษา และการปฏิบัติที่มีความเป็นเลิศ เป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของสถาบันอุดมศึกษา

อารมณ์ เชี่ยวชาญเกษตร (2551) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของสถาบันเป็นเหตุจูงใจสำคัญในการเข้าศึกษา ต่อเนื่องจากแต่ละสถาบันจะมีภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน เช่น บรรยากาศ สภาพแวดล้อม ชื่อเสียงของสถาบันใน ด้านต่าง ๆ เช่น หลักสูตรการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ลักษณะของสถาบันแบบนี้ เป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลในการเข้าศึกษาต่อด้วย

สมนา ชื่นคลัง สุวิมล ตีรกานันท์ และบุญมี พันธุ์ไทย (2561) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือก ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหงพบว่านอกจากลักษณะส่วนบุคคลลักษณะ สังคมเศรษฐกิจแล้วลักษณะสถาบันด้านชื่อเสียงมหาวิทยาลัยสิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัยมาตรฐาน ทางวิชาการอาจารย์ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาและมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการได้รับการยอมรับทาง การศึกษาดังนั้นในด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและหลักสูตรการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อแรงจูงใจใน การศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ชนินทร์ เลิศประภาภรณ์ (2553: บทคัดย่อ) อ่างใน ศรีณย์วีร์ เอมะศิริ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางการบัญชีที่สำคัญที่สุดคือปัจจัยด้าน สถาบันการศึกษารองลงมาคือปัจจัยด้านสังคมและครอบครัวตามลำดับ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมฤทัย ไทยนิยม (2556) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของข้าราชการ กรม พัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน พบว่า เพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.1 อายุระหว่าง 36 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.4 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 56.9 ซึ่งมีอายุราชการ 15 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37.4 โดยมีตำแหน่งงานระดับชำนาญการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.3 มีรายได้ต่อเดือน 30,001 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 31.0 และมีแหล่งเงินทุนที่นำมาใช้ในการศึกษาต่อมาจากตนเอง คิดเป็นร้อยละ 48.9 ข้าราชการมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับรายการด้านจากมาก ไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการได้รับการยอมรับ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านคุณภาพงาน ด้านความก้าวหน้าในงาน และรายได้ และด้านการย้ายหรือเปลี่ยนสายงาน

วันทนี โปธิ์กลาง และอุทุมพร ไฉฉลาด (2557) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับ ปริญญาตรี คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ระดับแรงจูงใจและเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ของนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม ต่อปัจจัยทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านคุณภาพและชื่อเสียง ของสถาบัน ด้านสภาพแวดล้อม ของสถาบัน ด้านหลักสูตร ด้านการประกอบอาชีพ และด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยจำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ในภาพรวม และรายด้านทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก

เกตุจันทร์ทา ศรีวะธรมย์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโทวิทยาลัยนครราชสีมา มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยภาพ

รวมอยู่ในระดับมากและ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านเหตุผลส่วนตัวด้านการประกอบอาชีพ และด้านสถาบัน ตามลำดับ นักศึกษาระดับปริญญาโทวิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้และหลักสูตรที่เข้าศึกษาต่อต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยใช้แบบสำรวจ (Survey Research) โดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก ชั้นปีที่ 4 จำนวน 1,116 คน (ข้อมูลอ้างอิงจาก เรวดี วงศ์เดอรี สำนักทะเบียนและประมวลผล วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก)

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 294 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967 อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549 หน้า 47)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามแบบปลายเปิดและปลายปิด โดยมีรายละเอียดประกอบด้วย

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับตำแหน่งงาน และรายได้ต่อเดือน มีจำนวน 5 ข้อ

1.2 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ด้านการยอมรับในสังคม และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและหลักสูตรการศึกษา ประกอบด้วยคำถามรวมทั้งสิ้นจำนวน 28 ข้อ โดยกำหนดให้ 5 = ระดับแรงจูงใจมากที่สุด, 4 = ระดับแรงจูงใจมาก, 3 = ระดับแรงจูงใจปานกลาง, 2 = ระดับแรงจูงใจน้อย, 1 = ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

1.3 แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท รวมทั้งข้อเสนอแนะเป็นคำถามในลักษณะคำถามปลายเปิด จำนวนคำถาม 1 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) กับตัวแปรที่มีระดับวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ลักษณะประชากรศาสตร์ ที่ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับตำแหน่ง และรายได้ต่อเดือน

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอกเขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนา

ตนเอง ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ด้านการยอมรับในสังคม ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและหลักสูตรการศึกษา

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐาน เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 ใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

2.2 ใช้สถิติ One-Way ANOVA ในการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม อายุ สถานภาพ ระดับตำแหน่ง และรายได้ต่อเดือน หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยรวมมีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการยอมรับในสังคม ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและหลักสูตรการศึกษา ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน และด้านการพัฒนาตนเอง ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำแนกลักษณะประชากรศาสตร์ สามารถสรุปการวิจัยได้ดังนี้

2.1 นักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศ สถานภาพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตไม่ต่างกัน

2.2 นักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอายุ และระดับตำแหน่งงาน ต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ต่างกัน

2.3 นักศึกษาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านตำแหน่งงานที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและหลักสูตรการศึกษา ต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน พบว่า ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน แตกต่างกัน ผู้วิจัยสรุปได้ว่านักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันแต่มีจุดมุ่งหมายเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยส่วนใหญ่มีความต้องการความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพีระชาติ อุปกแก้ว (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาของบุคลากรสายบริการ มหาวิทยาลัยพะเยา พบว่า ด้านการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงาน เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองของบุคลากร

3. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยพบว่าสถานภาพที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

4. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับตำแหน่งงานภาพรวมไม่แตกต่าง พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ สามารถ แจ่มจรัส (2543) บทความวิจัยได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยเกริก พบว่านักศึกษาปริญญาโทมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากมี 5 ด้าน คือ 1. ด้านชื่อเสียงมหาวิทยาลัย 2. ด้านหลักสูตร 3. ด้านอาจารย์ ผู้สอน 4. ด้านความสะดวกในการเดินทาง 5. ด้านความต้องการของตนเอง

5. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานครจำแนกตามรายได้ต่อเดือนภาพรวมไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ที่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของเกตุจันทร์ทา ศรีวะรัมย์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโทวิทยาลัยนครราชสีมา มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการพัฒนาตนเอง ควรมีการปรับปรุงและส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์และพัฒนาตนเองด้านทักษะทางอารมณ์ ในหลักสูตรให้มากยิ่งขึ้น
2. ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ควรมีการปรับปรุงเกี่ยวกับความรู้ที่หลากหลายตลอดหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ในการประกอบการขอโอนย้ายไปทำงานในหน่วยงานอื่นได้นั่นเอง
3. ด้านการยอมรับในสังคม ควรมีการเพิ่มเติม ให้หลักสูตรเป็นหลักสูตรที่ทันสมัยทันยุคสมัยและเท่าทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันเพื่อเป็นที่ภาคภูมิใจของนักศึกษาเอง และเพื่อร่วมงาน
4. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและหลักสูตรการศึกษา ควรมีการปรับปรุงห้องเรียน ห้องปฏิบัติการของวิทยาลัยฯ ที่ได้มาตรฐาน และมีความสะดวกสบาย สะอาด บรรยายภาคเหมาะสมแก่การเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับ แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพิ่มเติมเพื่อให้ทราบถึงแรงจูงใจ และความต้องการในการเลือกศึกษาต่อ
2. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์อีส์ท์บางกอก เขตบางนา กรุงเทพมหานคร เท่านั้น ดังนั้นผู้สนใจอาจทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาทุกสาขาและทุกคณะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและ ประชาสัมพันธ์ต่อไป
3. ควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงลึก โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (focus group) เพื่อให้สามารถเข้าใจถึงปัญหา ตลอดจนเข้าใจถึงทัศนคติของนักศึกษามากขึ้น ควรใช้วิธีวิจัยแบบการผสมผสานวิธีคิดและระเบียบวิธีเชิงปริมาณและคุณภาพเข้าด้วยกัน ใช้การสังเกตกิจกรรม การร่วมกิจกรรมในพื้นที่ การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติยา เพชรดี. (2559). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตคณะภูมิ สารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกตุจันทร์ทา ศรีวะรมย์. (2558). *เรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของ นักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา*. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2 อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนครราชสีมา.
- เกศรินทร์ วิริยะอาภรณ์. (2545). *ความต้องการในการพัฒนาตนเองของข้าราชการกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย รามคำแหง.

- ทำเนียบบัณฑิต วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก.(2562). รายงานการประเมินตนเอง. กรุงเทพมหานคร:
วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2549). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS (พิมพ์ครั้งที่ 5).
กรุงเทพมหานคร:วี.อินเตอร์ พรินท์.
- นงคัลักษณ์ คำเจริญ, อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ และพันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์. (2560). การบริหารจัดการคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในทศวรรษหน้า. วารสารครุศาสตร์, 45(1), 121-137.
- พีระชาติ อุปแก้ว. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาของบุคลากรสายบริการ มหาวิทยาลัยพะเยา. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วรางคณา ชูเชิดรัตน์. (2557). แรงจูงใจในการพัฒนาความก้าวหน้าในสายอาชีพ การรับรู้ความยุติธรรมใน
องค์กร และความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน
บริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร.
- วันทนีย์ โพธิ์กลาง และอุทุมพร ไฉไลลาด. (2557). ศึกษาความพึงพอใจของบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
ในหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
Mahidol R2R e-Journal, 1(2), 55-75.
- ศรัณย์วีร์ เอมะศิริ. (2562). การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย
สยาม. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม.
- สมนา ชื่นคลัง, สุวิมล ทิรกานันท์ และบุญมี พันธุ์ไทย. (2561). ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารสถาบันวิจัย ญาณสังวร, 9(2), 107-117.
- สามารถ แจ่มจำรัส. (2543). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ศึกษาเฉพาะกรณี นักศึกษาปริญญาโท
มหาวิทยาลัยเกริก. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกริก.
- สมฤทัย ไทยนิยม. (2556). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของข้าราชการ กรมพัฒนาพลังงานทดแทน
และอนุรักษ์พลังงาน. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุกัญญา จันทรมณี . (2557). แรงจูงใจและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของ
พนักงานบริษัท ฮานา เซมิคอนดักเตอร์ (อยุธยา) จำกัด. ค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- อาภรณ์ เชี่ยวชาญเกษตร. (2551). เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทคณะ
เทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. ปริญญานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Chantasuwanno, S. & Suasungnern, S. (2011). *The motivation and satisfaction of the students towards MBA at Karlstad University*. Master's Thesis, Karlstad University, Kalstad Business School.